

การหยั่งเห็น

การหยั่งเห็น (insight) เป็นความสามารถของสัตว์และมนุษย์ ที่จะคิดมองเห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวพันอยู่ในสถานการณ์ปัญหาให้เกิดเป็นรูปร่างหรือภาพที่เด่นชัดขึ้น โดยฉับพลัน นับเป็นความสามารถในระดับสูงที่ต้องอาศัยการคิดมากกว่าที่จะลงมือปฏิบัติการจริงๆ และผลลัพธ์ของการคิดนี้เป็นสิ่งที่มีเหตุผล

การหยั่งเห็น (การคิดมองเห็น, การหยั่งรู้)

จากการทดลองในเรื่องการแก้ปัญหาหน้า ถ้าการแก้ปัญหาเกิดขึ้นโดยทันที โดยไม่ได้มีการทดลองแต่อย่างใด เพียงแต่มองปัญหาและคิด แล้วก็เกิดการมองเห็นหนทางแก้ปัญหาขึ้นฉับพลันเหมือนกับการเปิดสวิตช์ไฟฟ้า ส่วนมากได้พบว่าปรากฏการณ์นี้จะเกิดขึ้นในระยะที่ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงก้าวหน้า และแล้วการมองเห็นวิธีการแก้ปัญหา ก็ปรากฏออกมาให้เห็นเด่นชัดโดยฉับพลัน ปรากฏการณ์นี้เรียกว่า "การหยั่งเห็น"

จากความคิดเห็นดังกล่าว ก็เป็นการยากที่จะให้คำอธิบายออกมาให้เห็นชัดแจ้งว่าเป็นอย่างไร เพราะเราไม่ทราบว่าสิ่งที่เราทดลองนั้นมีประสบการณ์เดิมที่คล้ายคลึงกันมาก่อนหรือไม่ หากเป็นสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนแล้ว ก็หมายความว่าวิธีการแก้ปัญหาที่เคยใช้มาก่อนได้ถูกระลึกขึ้นเอามาใช้อีก ดังนั้นในสถานการณ์ปัญหาดังกล่าว ก็ไม่มีการหยั่งเห็นเกิดขึ้นเลย แต่อย่างไรก็ตามในการแก้ปัญหาโดยอาศัยวิธีการแก้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้ว ผู้แก้ปัญหาย่อมจะได้มีการเปรียบเทียบปัญหาปัจจุบันกับอดีตและก็ได้เกิดการเรียนรู้วิธีการขึ้น

การแก้ปัญหาโดยวิธีการหยั่งเห็น อาจต้องอาศัยปัจจัยสำคัญพื้นฐานบางประการ กล่าวคือ (๑) ความสามารถของผู้แก้ปัญหา หมายความว่า จะต้องมียุติภาพพร้อมที่จะรับรู้ปัญหานั้นได้ ยังมีวุฒิภาวะมากก็ย่อมจะเกิดการหยั่งเห็นได้มากตามด้วย (๒) ประสบการณ์เดิม ก็นับเป็นปัจจัยที่สำคัญ การหยั่งเห็นจะเกิดขึ้นไม่ได้เลย หากไม่มีประสบการณ์เดิม แต่การมีประสบการณ์เดิมก็มีใช้สิ่งรับประกันว่าจะต้องเกิดการหยั่งเห็นได้เสมอในทุกกรณีไป (๓) สภาพของปัญหาจะต้องอยู่ในลักษณะที่สามารถจะจัดระบบและเรียบเรียงให้เป็นโครงสร้างที่มีความหมายได้และอาจจะมีปัจจัยอื่นๆ อีกก็ได้

การทดลองทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการหยั่งเห็น

จิตวิทยาแนวเกสตัลท์ ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้หรือการกำหนดรู้ โดยมีความเชื่อว่าคนที่คนเราได้ รับประสบการณ์ในสถานการณ์รวมของปัญหาทั้งหมดย่อมจะทำให้ได้รับรู้ข้อเท็จจริงของปัญหานั้นสมบูรณ์ ตีง่ายขึ้น ซึ่ง แมกซ์ เวิร์ทเมอร์ ผู้นำแนวจิตวิทยาเกสตัลท์ได้กล่าวว่า "รูปลักษณะต่างๆ ของหน่วยรวมใดๆ ที่ปรากฏเห็น มิได้เกิดจากส่วนย่อยที่ประกอบรวมกันขึ้นเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการจัดเรียงของส่วนย่อยเพื่อประกอบกันขึ้นเป็นหน่วยรวม และคุณสมบัติของแต่ละส่วนย่อยยังได้ถูกกำหนดขึ้นโดยส่วนรวมทั้งหมดอีกด้วย"

ตามแนวจิตวิทยาเกสตัลท์ดังกล่าวจะนำเอาไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างไรนั้น คำตอบในเรื่องนี้คงจะไม่ยากนัก ผู้เรียนจะต้องพยายามจัดเรียงเรียงสิ่งต่างๆ ในสถานการณ์การเรียนนั้นขึ้นมา

ให้เป็นรูปร่างหน่วยรวมที่มีความหมาย โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้เคยเรียนรู้ และเข้าใจมาก่อน ประสบการณ์นั้นมิได้เพียงช่วยให้ผู้เรียนได้เรียบเรียงสถานการณ์ เพื่อการรับรู้เท่านั้น หากแต่ยังช่วยเรียบเรียงสถานการณ์ เพื่อให้เกิดการรู้จักเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ขึ้นอีกด้วย ในการสอนของครูก็ควรจะได้เรียบเรียงสิ่งต่างๆ ที่จะสอนให้เกิดเป็นรูปโครงร่างขึ้น เพื่อที่จะช่วยให้เด็กได้มองเห็น และหากสิ่งที่เด็กได้มองเห็นรูปร่างขึ้นมาั้นมีความหมายต่อเขา เขาก็ย่อมเกิดความรู้สึกที่พึงพอใจตามขึ้นมาด้วย อย่างไรก็ตามโครงสร้างที่เด็กได้จัดเรียบเรียงขึ้นนี้อาจจะเป็นสิ่งที่ไม่ดี หรือไม่เกิดความหมายในทางที่ดีขึ้นมาอีกด้วย เหตุนี้จึงต้องมีครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น

เวลากล่าวถึงปัญหาเรื่องสถานการณ์การเรียนรู้ตามทฤษฎีเกสตัลท์ มักจะใช้คำว่า "การหยั่งเห็น" แทนคำว่า "หน่วยรวมทั้งหมด" และมักจะใช้คำว่า "การมองเห็นรูปร่างการมองเห็นโครงสร้างหรือการคิดมองเห็นรูปร่างใหม่หรือโครงสร้างใหม่" แทนคำว่า "การจัดเรียบเรียง" แต่การที่จะให้เกิดการหยั่งเห็นขึ้นนั้นในระยะเริ่มต้นของการเรียน อาจจะต้องค่อนข้างยุ่งยากและมีความสับสน หากให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์มีการฝึกปฏิบัติซ้ำ ให้อัศจรรย์เปรียบเทียบและวิเคราะห์ ก็ย่อมจะเป็นหนทางช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดมองเห็นเป็นรูปร่างชัดเจนขึ้น ตลอดจนสามารถมองเห็นความเกี่ยวข้องของสิ่งต่างๆ ที่มีต่อกันและกัน และต่อหน่วยรวมอีกด้วย

โวลฟกัง โคห์เลอร์ (Wolfgang Kohler) หนึ่งในนักจิตวิทยาแนวเกสตัลท์ได้ศึกษาทดลองเรื่อง "การหยั่งเห็น" ได้สังเกตการเรียนรู้ของลิงพบว่ามีการเรียนรู้คล้ายคลึงกับมนุษย์มากกว่าการเรียนรู้ของหนูและแมว กล่าวคือ ลิงสามารถที่จะเบนหรือเปลี่ยน

รูปการกระทำที่จะไปยังเป้าหมายที่ต้องการไว้ชั่วคราว เพื่อจะค้นหาหนทางหรือวิธีการใหม่ที่ดีกว่า

ลักษณะพฤติกรรมที่เบนออกมา เพื่อคิดใหม่ดังกล่าวนี้ นับเป็นสิ่งที่สำคัญอันหนึ่งของการเรียนรู้ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนเช่นว่านี้ ย่อมจะสามารถมองเห็นปัญหาในทางใหม่ และสามารถจะละเป้าหมายที่ต้องการไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง โดยกลับไปจัดสิ่งต่างๆ ในสถานการณ์นั้นทั้งหมดเสียใหม่ เพื่อจะหาวิธีการที่ดีและเหมาะสมต่อไป

ดังได้กล่าวแล้วว่า การหยั่งเห็นจะต้องอาศัยความสามารถและสติปัญญาของผู้เรียนด้วย เด็กที่มีสติปัญญาค่ำมักจะมีการคิดหยั่งเห็นเป็นไปในแบบของผลการปรับภาวะ (เจอน์ไซ) หรือ การเสริมแรง ส่วนเด็กที่ฉลาดก็มักจะมีการเรียนรู้เป็นไปในลักษณะของการคิดมองเห็นปัญหาและส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ตลอดจนมองเห็นวิธีการแก้อุปสรรคต่างๆ อย่างแจ่มชัด ซึ่งการเรียนรู้ โดยการหยั่งเห็น ตามแนวจิตวิทยาเกสตัลท์ดังกล่าวนี้คือ การเรียนรู้โดยยึดหลักประสบการณ์นั่นเอง ผู้เรียนจะต้องเป็นฝ่ายปฏิบัติการณ์มิใช่เป็นฝ่ายคอยรับ แต่ก็เป็นที่เข้าใจกันว่า หากผู้เรียนมีประสบการณ์น้อยและจำกัด ก็ย่อมจะทำให้การจัดเรียบเรียงสิ่งต่างๆ เพื่อให้เกิดความหมายที่ดีอันเป็นสิ่งพึงประสงค์อยู่ในวงจำกัดด้วยเช่นกัน

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะจัดเรียบเรียงกิจกรรมต่างๆ และคอยช่วยเหลือแนะนำให้ผู้เรียนได้เกิดการหยั่งเห็นในทางที่ถูกต้อง การที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็นในทางที่ถูกต้องนั้น ก็คือ ต้องจัดให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ การได้รับประสบการณ์จะช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็น ข้อบกพร่องของตนที่เคยใช้แก้ปัญหาแต่เดิม และยังช่วยให้เขาไปสู่การกระทำใหม่ที่ถูกต้องด้วย กิจกรรมบางอย่างเราสามารถที่จะจัดให้ผู้เรียนได้มองเห็น และเข้าใจได้โดยไม่มี

จำเป็นต้องรับจดึงได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ดำเนินไปได้หรือครูเป็นสำคัญ อาจจะไม่ต้องความสามารถจะปฏิบัติสำคัญอีกอย่างหรือโครงสร้างใหม่ทางที่ไม่ถูกต้องที่จะช่วยให้เด็กของสิ่งที่เรียนในผู้เรียนให้ได้มองต้องอีกด้วย การแก้ปัญหาที่ตามธรรมชาติสังเกตดูรูปร่างคำนั้น แล้วเกี่ยวข้องกับสภาพโดยอาจจะสังเกตบางคนอาจจะอย่างรวดเร็วและแล้ว ก็จะตัวอักษรของกรูปร่างลักษณะ A, B, C, . อักษรใหม่ [ห "] ดังนั้นคำปัญหา

การไว้ชั่วคราว
กว่า

เพื่อคิดใหม่
ของการเรียนรู้
ว่านี่ ย่อม
และสามารถ
ทหนึ่ง โดย
ทั้งหมดเสียใหม่
]

จะต้องอาศัย
ด้วย เด็กที่มี
ไว้ในแบบของ
การเสริมแรง
ไปในลักษณะ
ย่ยพัน ตลอด

อย่างแจ่มชัด
เมแนวจิตวิทยา
ยยึดหลักประ-
ฝ่ายปฏิบัติการ
กันว่า หาก
ก็ย่อมจะทำให้
ความหมายที่ดี
ยเช่นกัน

จะจัดเรียงเรียง
รนำให้ผู้เรียน-
ารที่จะช่วยให้
ก็คือ ต้องจัด
ระสภการณ์จะ
องของตนที่เคย
ให้นำไปสู่การ-
ย่างเราสามารถ
ทำได้โดยไม

จำเป็นต้องรับจากประสบการณ์ตรงก็ได้

ดังได้กล่าวแล้วว่า ครูเป็นผู้ที่จะต้องจัดเรียง-
เรียงกิจกรรมต่างๆ ให้กับผู้เรียน กิจกรรมที่จัดจะ
ดำเนินไปได้หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับการจัดเรียงของ-
ครูเป็นสำคัญ ถ้าหากการจัดเรียงเรียงดี ผู้เรียนก็
อาจจะไม่ต้องคอยพึ่งคำแนะนำจากครูมากนัก เด็ก
สามารถจะปฏิบัติ กิจกรรมเหล่านั้นไปได้เอง หน้าที่
สำคัญอีกอย่างหนึ่งของครูคือ จะต้องพยายามจัด
โครงสร้างใหม่ หากผู้เรียนเกิดการหยิ่งเห็นไปใน
ทางที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นครูจึงมีบทบาทที่สำคัญทั้งในการ
ที่จะช่วยให้เด็กได้รู้จักจัดเรียงเรียงและจัดโครงสร้าง
ของสิ่งที่เรียนให้เกิดมีความหมายขึ้นและยังต้องช่วย
ผู้เรียนให้ได้มองเห็น โครงสร้างที่แจ่มชัดในทางที่ถูก-
ต้องอีกด้วย

การแก้ปัญหาด้วยการหยิ่งเห็นและประโยชน์

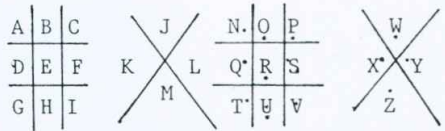
ตามธรรมดาเราจะเริ่มโดยสนใจเพ่งดูคำปัญหา
สังเกตดูรูปร่างลักษณะ ตัวอักษรที่ประกอบกันขึ้นเป็น
คำนั้น แล้วพยายามพิจารณาดูต่อไปว่าจะมีความ
เกี่ยวข้องกับสภาพการณ์ของปัญหาที่กำหนดให้อย่างไร
โดยอาจจะสังเกตดูตัวอักษรตัวหนึ่งตัวใดหรือหลายตัว
บางคนอาจจะมองเห็นความเกี่ยวข้องของปัญหาได้-
อย่างรวดเร็ว บางคนก็อาจจะต้องเพ่งพินิจดูสักครู่
และแล้ว ก็จะมีการมองเห็นขึ้นโดยฉับพลันว่า
ตัวอักษรของภาษาใหม่นี้ได้ถอดเอารูปแบบออกมาจาก
รูปร่างลักษณะของเส้นกรอบรอบแต่ละตัวอักษรของ
A, B, C, ... ถึง Z นั้นเอง กล่าวคือ

อักษรใหม่ [หมายถึง I เพราะเกี่ยวข้องกันดังนี้ [I
" " N " " N]
ดังนั้นคำปัญหาข้างต้นจึงอ่านว่า

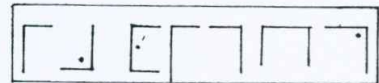
INSIGHT

ตัวอย่างการเกิดการหยิ่งเห็นของมนุษย์ โดย
ขอสมมุติสถานการณ์ปัญหาการเรียนรู้ภาษาใหม่ภาษา
หนึ่งดังนี้

สภาพปัญหา ให้มองดูภาพปัญหา ภาษาใหม่
ดังข้างล่างนี้

ปัญหา (การคิด) : ให้อ่านคำที่อยู่ในกรอบสี่-
เหลี่ยมผืนผ้าข้างล่าง

การแก้ปัญหา (การหยิ่งเห็น): อ่านว่า (อาจมี
การตรวจสอบด้วยแล้ว)

INSIGHT

ประโยชน์ของการหยิ่งเห็น

การแก้ปัญหาหรือการเรียนรู้โดยการคิดที่เรียกว่า
การหยิ่งเห็นนั้น มีข้อดีหลายประการ ดังนี้

- ๑. ผู้แก้ปัญหาสามารถคิดได้เอง โดยการมอง
ดูปัญหาและคิดมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ
ของปัญหาแล้วเกิดการหยิ่งเห็นขึ้น ซึ่งผู้แก้ปัญหา
ย่อมเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนที่แก้
ปัญหาได้สำเร็จนับเป็นการได้แรงเสริมที่สำคัญยิ่ง
- ๒. ใช้เวลาน้อยและได้ผลมาก จากตัวอย่าง
ข้างบนตัวอักษรที่นำมา เป็นตัวอย่างสำหรับให้อ่าน
เพียง ๖ ตัวอักษร (ตัวอักษรของ G, H, I, N, S, T)
แต่ผู้เรียนสามารถได้รู้ตัวอักษรเพิ่มขึ้นอีก ๒๐ ตัว
คือ ตัวอักษรของ A, B, ... (ยกเว้น ๖ ตัว
ข้างต้น) Z

๓. จำได้นาน ผู้เรียนสามารถจำได้นานในสิ่งที่รับรู้ไว้แล้วนั้น เพราะสภาพปัญหาได้จัดไว้เป็นไป

ในลักษณะของหน่วยรวมที่มีความหมาย และรับรู้เก็บไว้เพียงโครงสร้างของสภาพปัญหาเท่านั้น มิได้จำส่วนย่อย

จรูญ โกมลบุญย์

บรรณานุกรม

- Hilgard, Ernest R. *Introduction to Psychology*. 2nd ed. New York : Harcourt, Brace and Company, 1957.
- Tharpe, Louis P. and Allan M. Schuller. *Contemporary Theories of Learning*. New York : Ronald Press, 1954.
- Woodworth, Robert S. and Harold Schelverbert. *Experimental Psychology*. Revised ed. New York : Henry Holt and Company, 1960.

ความหมาย

จิตวิทยาภา

psychology)

ซึ่งศึกษาค้นคว้าป้

ความรู้ความเข้าใจ

ผู้ให้คำนิยามแต่เอ

ประยุกต์ ซึ่งหมาย

ทางจิตวิทยา

แต่ขณะปัจจุบันมีก

แนวใหม่ว่าเป็นการ

ที่สำคัญ และจ้

การศึกษาได้อย่าง

อยู่เพียงการนำผล

กับการศึกษาไปใช้

การทางจิตวิทยาไป

สร้างหลักการทางจิ

ตนเอง จิตวิทยา

ทางด้านพฤติกรรม

ที่มาและความเกี่ยว

จิตวิทยาการ

ตลอด ด้วยกระบวน

ดังจะเห็นได้จากงา

อี แอล ธอนไดค์

ซึ่งทำให้การเรียนรู้

หัวใจของนักจิตวิทย

ท่านหนึ่ง คือ จี ส

Hall) พร้อมคณะ

ความรู้และข้อค้นพ

วัยรุ่น จัดได้ว่า